

WONDERDAG 25 SEPTEMBER.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f. 3.00; voor de buitensteden franco p. d. f. 6.00.
 Brieven, Geschenken, enz. moeten te adresseeren aan het Bureau van de Tijdingen, Nieuwekerk No. 17, HOS 6031 of 6032.

Advertentiën van Zes regels en daar beneden worden tegen 7 1/20 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt berekend 85 cents de regel. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

Heeren Geabonneerden van de Tijd, die de verschuldigde gelden niet hebben betaald, worden verzocht die tijdig en wel uiterlijk den 30 dezer maand aan de Administratie te doen toekomen, ten einde geen verfraging in de toezending der Couranten te ondervinden.

AMSTERDAM, 24 September.

Inkomsten-Beasting.

Uit de mededeelingen van den minister van Financiën aan de Tweede Kamer blijkt dat Z. Exc. met het plan omgaat om, onder meer financiële hervormingen, de bestaande patentwet te vervangen door eene beasting op de inkomsten.

Van den heer Betz verwondert ons zulk voornemen in eenen deele. Aan de eene zijde is hij een verklaard voorstander van directe belastingen, aan de andere is hij steeds een bestrijder geweest van de patentwet. Het is vooral, omdat hij in die patentwet een heffing op handel en nijverheid drukkende. Ook bij het patentwet is de patentwet zeer slecht aangeschreven, maar wij geloven, niet geheel om dezelfde redenen, welke de heer Betz daar zoo afkeerig van is. Het is niet om de ongelijke werking en de slechte toepassing van het beginsel, dan om het beginsel zelf, dat de patentwet in zulk een boezen rang staat. Een aanslag of zelfs een herziening der wet, stond boven aan op de list bij allen, die een hervorming in het belastingstelsel begeerden. En dit was daarvan niet het minste bezwaar, want, gesteld dat de schatkist de opbrengst der patentwet niet missen of er geen aannemelijk equivalent voor vinden kon, dan leverde toch het zoeken en aanwijzen van nieuwe, billijker grondslagen een uiterst moeilijke taak op.

Volgens het plan van den minister nu, zal een heffing op alle inkomsten, om het even waar zij uit ontspruiten, de heffing vervangen, die de patentwet enkel van handel, nijverheid en handwerk eischte. De minister zegt daarbij echter dat hij de inkomsten-belasting eigenlijk niet invoert, dewijl deze in de patentwet reeds aanwezig was. Hij beschouwt derhalve de inkomsten-belasting als een uitgebreid patentwet, of wel de patentwet als een eenzijdig toegepaste inkomsten-belasting. Naar onze manier van zien ligt er tusschen de een en de andere een wijd kloof. Patent is niets anders dan het verlof om een of ander bedrijf te mogen uitoefenen, dat tevens de rechten verleent daaraan verbonden. De vermoedelijke winsten door dat bedrijf behaald of te behalen, kunnen een der grondslagen zijn, waarnaar de som van het patentrecht wordt vastgesteld, zij staan daarvoor in percentgewijze evenredigheid. Buiten de patentwet is het patentrecht omzet of uitgebreidheid van het bedrijf, aan voor de veronderstelde inkomsten. Een inkomsten-belasting daarentegen grondt zich op de inkomsten zelve. Hoe de heer Betz, die zo lang van staats-houdkundige studiën zijn lievelingsbezigheid heeft gemaakt, beide zaken tot één soort wil brengen, begrijpen wij niet recht. Misschien sprak hier meer de staatsman dan de economist, en wenschte die staatsman den impopulairen naam van invoerder der inkomsten-belasting te ontgaan.

Wij zouden zeer goed kunnen vatten dat de minister daarvoor eenige vrees gevoelde. Het woord *income-tax* is reeds zeer impopulair bij ons, en de zaak zal het nog meer zijn. Minder om het bedrag — volgens het plan des ministers is dat niet hoog — dan om de vele ongerieflijkheden aan de heffing van deze soort van opbrengst verbonden. Is het vinden van billijke regelen en grondslagen voor de inning der patentbelasting hoogst bezwaarlijk, voor de inkomsten-belasting is het onmogelijk. Deze is een heffing op het opbekende. Het cijfer van iemand's inkomsten eenigermate nauwkeurig te bepalen is, op zeer zeldzame uitzonderingen na, buiten de magt van het scherpzinnigste fiscaal vernuft. Bepalende is hier de eenige, altijd ongewisse, dikwijls zeer

willekeurige weg. Wij gaan daarbij van de onderstelling uit dat de belasting geind worden zal naar een bepaald stelsel van taxatie, en niet naar eigen aangifte. In het laatste geval immers vermeederen de moeijeligheden nog. De regel van eigen aangifte is het toekennen eener hooge premie aan de gewetenloosheid ten nadeele der eerlijkheid. Daarenboven schuift elk voor het denkbeeld om den ontvanger der belastingen bekend te maken met zijn financiële toestand, of zich door hem te laten schatten. Vooral in de hedendaagsche maatschappij, waar schier ieder persoon er naar streeft rijker te schijnen dan hij is, en dus zijn ijdelheid aan zijn zuinigheid zal moeten prijs geven, of voor die ijdelheid duur betalen; vooral in ons land, waar niets zoo angstvallig wordt geheim gehouden als het bedrag der jaarlijksche inkomsten.

De vraag zou zich kunnen voordoen, wat den heer Betz noopt de impopulaire patentwet te vervangen door een nog meer impopulaire beasting op de inkomsten, daar het toch niet tot de onmogelijkheden behoort, de eerste betere grondslagen te geven, en hij van de verandering geen hoogere opbrengst verwacht. Men aanschouwt hier waarschijnlijk alleen de zucht om een theorie, van welke deugdelijkheid de minister zich ergerd houdt, te verwezenlijken. Van daar het plan. Aan den anderen kant kan hij echter niet blind zijn voor den tegenstand, welke bij onze bevolking het denkbeeld van een beasting op de inkomsten moet opwekken. Van daar het betrekkelijk klein bedrag. Het is kennelijk het doel van den minister de inkomsten-belasting in te voeren, niet zoo zeer om er hooge opbrengsten voor de schatkist mede te verkrijgen, als wel om haar als beginsel in ons financieel stelsel te doen opnemen. Is dat beginsel eenmaal aanwezig, dan kan het toch in vervolg van tijd verder worden toegepast, om langzamerhand geheel in de plaats te treden voor het beginsel van accijnzen en andere indirecte belastingen.

Wij weten zeer goed dat hetgeen wij hier boven over de bezwaren hebben gezegd, die van de inning eener inkomsten-belasting quafscheidelijk zijn, niets bewijst tegen het beginsel, waarop die beasting rust. Wij laten trouwens de waarde van dat beginsel in deze beschouwing geheel ter zijde. Maar wij wenschen op te merken dat een beginsel op zich zelf uitmuntend wezen kan, en toch, in gegeven omstandigheden, niet geschikt ter uitvoering. Gewoonte, onkunde, sleur, vooroordeel zijn somtijds sterker dan de rede, en geduchter vijanden van nuttige hervormingen dan de beste argumenten. Geen staatsman, die hun tegenkanting te wachten heeft, mag ze licht tellen, al is hij ook diep doordrongen van de voortreffelijkheid van zijn stelsel. Moet hij vreezen dat hij ze op zijn weg ontmoeten zal, dan is het wijs zich af te vragen of de toestand reeds rijp is voor de wijzigingen, welke hij daarin wil aanbrengen, en of het niet voorzigtiger wezen zou den tijd af te wachten dat zijne overtuiging aangenomen is door het volk, waarop hij zijn denkbeelden wil toepassen.

De heer Betz heeft in zijn rede van Zaterdag blijk gegeven dat hij de juistheid dezer stelling zeer goed voelt. Hij heeft daarin getoond te begrijpen dat er omstandigheden kunnen zijn, die het onmogelijk maken een eenmaal aangenomen beginsel door te voeren, en dat een staatsman iets anders behoort te zijn als iemand, die met ijeren vortharding naar het verwezenlijken eener theorie streeft. Het was geruimen tijd, zeide hij, een zijner meest geliefkoosde denkbeelden geweest alle accijnzen op eenmaal af te schaffen. Maar overwegingen van verschillenden aard leidden hem er toe dat denkbeeld lieten te laten, varen dan door er hardnekkig aan vast te houden, de financiën te brengen op een onzeker terrein. Misschien ware het even verstandig van den minister om ook een ander zijner geliefkoosde denkbeelden, de invoering eener inkomsten-belasting, te laten varen. Niet dat hij daarom zijn geloof aan de deugdelijkheid van zijn stelsel behoefte prijs te geven; het ware voldoende dat hij er mede handelde als met zijn zucht tot afschaffing van alle accijnzen. Dat plan laat hij onuitgevoerd, geenszins dewijl hij, wat het nadeelige van accijnzen betreft, tot een andere dan zijn vroegere meeningen is geraakt,

maar alleen, dewijl hij het oogenblik niet geschikt acht om die te verwezenlijken.

Dit staat vast dat de toestand onzer geldmiddelen de invoering van een inkomsten-belasting niet vordert, en dat de hervorming der patentwet in het bijzonder, zoo wel als van ons financieel stelsel in het algemeen, zeer goed kan plaats hebben, zonder dat men tot deze wijze van heffing zijn toevlugt behoeft te nemen. Het is alleen ter wille van de theorie, door hem voorgestaan, dat de minister van Financiën ze wenscht. Na leert de ondervinding dat de inkomsten-belasting elders niet is ingevoerd geworden, dan als gevolg eener harde noodzakelijkheid, na oorlogen of andere rampen, die de schatkist hadden uitgeput, en slechts nadat alle andere belastingen tot de uiterste grens van het nationale draagvermogen waren opgeschroefd. Wij verwerpen gelukkig in zulk een toestand niet. Het tegendeel van dien. Volgens de verklaringen van den heer Betz zelve bevinden wij ons in een tijdperk van financiële bloei. In zulk een tijdperk nu komt het ons voor dat de fagezetenen zeer onwillig zullen zijn om zich een nieuwe soort van beasting te laten welgevallen, welke geheel met onzen volksaard in strijd is, en daarom bijzonder lastig is. Zekerlijk iedere beasting is onpopulair, en het is niet de heffing op inkomsten, welke de heffing eener inkomsten-belasting vereenigt met de al de ongerieflijkheden der andere. Wij geven deze beschouwingen opzettelijk voor de inlichting der wetsontwerpen, betreffende de hervorming van ons financieel stelsel. De minister van financiën heeft met openhartigheid en klaarheid zijn plan reeds bij voortraad ontvouwd. Hij heeft dus elk een der gelegenheden gegeven daarop aanmerkingen te maken. Wij vatten die gelegenheden aan om onze bedenkingen mede te deelen, nog voor het plan voorstel is geworden. Wij doen dit dewijl wij voorzien dat, mocht eenmaal een inkomsten-belasting worden ingediend, deze zooveel tegenkanting zal ondervinden, dat wellicht een verwerping door de Tweede of Eerste Kamer niet uitblijven kan. Hiervan zou het onvermijdelijke en zeer treurige gevolg wezen dat de zoo zeer gewenschte hervorming van het belastingstelsel weder op nieuw voor onbepaalden tijd verdaagd werd.

Reeds voor eenige dagen deelde de fransche *Marslaan* de dagorde mede, door generaal Forey te Martinique aan de troepen gerigt, die naar Mexiko bestemd zijn. Behalve de bij zulke gelegenheden gebruikelijke zinsneden om op het gemoed der soldaten te werken, vond de generaal goed de volgende uitdrukking te bezigen: "Gij begrijpt dat in een land, waar de wanorde den hoogsten graad bereikt heeft, waar het woest geweld de plaats der gerechtigheid inneemt, gij, als ware soldaten van Frankrijk, de Mexikaansche natie het voorbeeld van orde moet geven, en in hen den wensch opwekken het juk der onwetendheid af te schudden, die haar met geweld regeren, en eindelijk te beproeven een plaats onder de beschaafde volkeren in te nemen."

Wij maken geen aanmerking op hetgeen hier ten nadeele der mexikaansche regering wordt gezegd, en gelooven dat dit verdoen is. Maar wij wenschen de aandacht te vestigen op de politieke theorie door den franschen generaal in deze zinsnede verkondigd. Hij spoort namelijk zijn soldaten aan een volk op te wekken gemeene zaak te maken met een buitenlandschen vijand, ten einde met diens hulp zijne regering te verlossen, en dit noemt hij het voorbeeld van orde geven.

Dat thans zulke beginselen door een veldheer aan zijn leger worden ingeprent kenschetst volkomen den tijd waarin wij leven. Het gevolg zal trouwens niet uitblijven, en vroeg of laat zal men waarschijnlijk het schouwspel wel beleven, dat de soldaten de theorie over de orde, welke zij van hun aanvoerders hebben geleerd, ook elders dan op den mexikaanschen grond in praktijk brengen.

Aan Z. M. den Koning is gisteren door eene commissie van leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal aangeboden het door die Kamer vastgestelde

antwoord op de troonrede bij de opening der... zitting.
Heeft op dit adres het volgende geantwoord:
Mijne Heeren!
Ik ontvang met genoegen van U de betuiging van verknochtheid der Tweede Kamer, en van harte wens Ik, dat, bij het besef van het gewigt der beraadslagingen die de Kamer wachten, zij hare krachten zal toewijden tot daarstelling van dat wat voor het Vaderland nuttig en duurzaam kan zijn.

Men schrijft uit 's Hage, 24 Sept. aan de *Amst. Ob.*:
"Uit goede bron kan ik u melden, dat de wijzigingen waartoe de concessie der doorgraving van Holland op zijn Spaais, naar aanleiding der bedenkingen die van de zijde der Staten-Generaal zijn geroepen, vakkar is geacht, door de ministers van Binnenlandsche Zaken en van Financiën met den heer Jäger zijn vastgesteld. Het, zoo ik verneem uitvoerig, antwoord der regering op het voorloopig verslag kan nu zeer spoedig worden tegemoet gezien en de beslissing over het ontwerp, waaraan zoovele van de hoogste nationale belangen zijn verbonden, eerslang verwacht."

Naar wij vernemen, is de reden waarom Dr. Sarphati de baan op 18 Junij j. verleende concessie tot verfraaiing van den omtrek van het Paleis voor Volkslijt en de Amstelmeers, nog niet kon aanvaarden, daarin gelegen dat de tegenwoordige minister van oorlog niet gevegen is om de nieuwe kazernen te bouwen op het terrein der Weesperbeld, zoo als door Z. Excs. voorganger was vastgesteld en diens ten gevolge hezwaarmak (in het afstaan van het Gravelbeld, a. d. dielwerk) sprake was, daarvoor werd aangewezen.

Men icedert kan intusschen nagaan, dat door het plaatsen van kazernen, hoe sierlijk die ook worden gebouwd, de geheele aanleg van aard en aanzien verandert en de voorgenomen verfraaiing onmogelijk wordt.

Daar het evenwel een weinig gewenscht verschijnsel zijn zou, dat een zoodanig veelbelovend en algemeen goederent plan, waarvan de teekeningen en plans reeds voor lang bij den raad zijn ingezonden, waarvan de uitvoering nu reeds zou zijn begonnen, en waarbij handde arbeiders gedurende den naderenden winter week zouden kunnen vinden, om zulk bene reden zou worden opgegeven, is het te verwachten, dat de gemeenteverraad op dringende wijze zal tusschen beiden hoogen en nederen minister te bewegen zou voor de kazernen op het terrein te kiezen. En daar naar men verzekert, de minister zich niet ongenegen heeft betoond in eene schikking te treden, zoo is de hoop op eene spoedige regeling dezer zaak niet ongegrond.

Z. M. heeft M. graaf van Limburg Stirum vergund het aannemen der onderscheidingsteekenen van ridder der orde van S. Olaf van Noorwegen, hem door Z. M. den Koning van Zweden van Noorwegen geschonken; benoemd tot procureur bij de notaris van de rechtbank te Rotterdam, m. J. W. Muntz; op zijn verzoek gehon ontslagen als notaris te Fijnaart (arrondissement Breda) A. van der Boest Clement.

ROTTERDAM, 23 Sept. Ter veemarkt van heden werden aangevoerd: 950 runderen, 137 vette en 74 magere kalveren, en gisteren en heden te zamen 160 varkens en 530 schapen. Er werd besteed per Ned. 8 voor runderen 1ste kwal. 60, voor dito 2de kwal. 45, voor vette kalveren 70 en voor schapen 55 cents. Het magere veer werd ten gevolge van ruimen aanvoer, tot lager prijzen verkocht. De prijzen der varkens liepen van 22 tot 26 ct. per 1 Ned. 8.

Aan de markt van heden waren de prijzen der heest als volgt: 1ste kwal. / 57, 2de / 55, 3de / 52.

De telegraaf meldt heden het volgende:
PARIJS, 23 Sept. De heer Nigra vertrekt morgen naar Turijn.

De *Presse* meldt dat reeds 2000 man fransche troepen te Vera Cruz ontscheept zijn en dadelijk naar Orizaba op marsch zijn gegaan.

MARSEILLE, 23 Sept. Blijkens de berichten uit Rome van 20 dezer, heeft de municipaliteit aldaar bekend gemaakt, dat er binnen kort weder een regiment fransche troepen zal aankomen. Reeds worden de noodige lokaliteiten voor deze manschappen gereed gemaakt. De fransche gezant heeft zijne reis naar Frankrijk uitgesteld. U. S. Napels, wordt van 20 dezer gemeld, dat er nog voortdurend een aantal kamorristen gearresteerd worden. Van de meesten hunner is gebleken, dat zij zich schuldig hebben gemaakt aan smokkelhandel. Naar men verneemt, zijn de ontwaarsden der in en uitgaande reizen te Napels in vergelijking van vorige jaren verdubbeld. Er verneemt men weder rondzwervende banden, vooral in de Capitanie.

BERLIN, 23 Sept. In de kamer werd heden als zeker verhaald dat de Pruisische crisis haar beslag heeft gekregen. De heer von Bismarck zal als minister-president optreden, gelijk men reeds vernemen kan.

de portefeuille van buitenlandsche zaken. De heer von Bismarck zal worden vervingd door de heer von Caprivi. De heer von Caprivi zal de portefeuille van binnenlandsche zaken behouden. De heer von Caprivi zal de portefeuille van binnenlandsche zaken behouden. De heer von Caprivi zal de portefeuille van binnenlandsche zaken behouden.

RAGUSA, 23 Sept. Vucalovich heeft heden de akte onderteekend waarbij de Herzegowina zich definitief onderwerpt.

TURIJN, 23 Sept. De prinsen zijn met eenige ministers naar Genua vertrokken om er prins Napoleon met zijne gemalin te ontvangen.

De maire van Turijn heeft eene proklamatie uitgevaardigd die van veel geestdrift getuigt voor prins Napoleon.

De dagbladen deelen een brief van Garibaldi mede, waarin hij verklaart met veel zorg en welwillendheid behandeld te worden, zoo zelfs, dat dit aan zijne gezeging bevorderlijk zal wezen.

Het nationaal comité te Rome heeft eene inschrijving geopend, met het doel om aan prinses Pia een huwelijksge Geschenk aan te bieden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 23 September. Het berigt, dat de heer Fould voornemens is eene nieuwe leening aan te gaan, wordt tegengespoken.

Men verhaalt dat de Keizer den heer Drouin de L'Huis zou verzocht hebben hem een rapport over den in- en uitwendigen toestand van Frankrijk aan te bieden, als dat waaraan de heer Fould zijn komst in het kabinet te danken had. Dit rapport zou thans in het bezit des Keizers zijn, en van grooten invloed wezen op de besluiten, die te Biarritz genomen worden.

Edmond About, de beruchte schrijver van *la Grèce Contemporaine* en *la Question romaine*, wordt overlangs te Madrid verwacht. Zijne reis derwaarts doet hij veel liet vermoeden ontstaan, dat hij in last heeft bouwstoffen te verzamelen tot het vervaardigen van een werk over Spanje, in aard en strekking gelijk aan de twee benoemde werken.

Eene korrespondentie wordt gezegd dat lord Palmerston in eene verandering zoo als er tegenwoordig in Engeland gehouden worden, zou hebben verklaard dat de afzending van den heer Thouvenel waarschijnlijk was en de heer Drouin de L'Huis hem zou opvolgen. Hij verheelt geenszins dat de betrekkingen tusschen Parijs en Turijn vrij slecht werden. Zoo is dan ook de nota van generaal Durando wel geschikt te Keizers misnoegen op te wekken. Zorgvuldig worden verscheidene te Turijn geplaatste moorden geheim gehouden. Generaal Lamarmora heeft, naar men meldt, naar Turijn geschreven dat moordenaufs zich naar Piëmont hebben ingescheept met het doel Viktor Emmanuel en den heer Ratazzi te hoorden. Deze minister zou nu zob bevreesd zijn dat hij niet anders dan gewapend en onder geleide uitgaat.

Uit Lissabon wordt gemeld, dat de radicaal van den militairen opstand te Braga al het geld uit de stedelijke kas gestolen hebben, en er mede naar Spanje gevlugt zijn.

ENGLAND.

LONDEN, 21 September. Een korrespondentie schrijft, dat de engelsche admiraal die toevallig te Messina was bij Garibaldi's ontsnapping uit Catania den generaal der Piëmontezen, na de inlichtensneming van den muter, met veel aandacht den raad gaf het kabinet van Turijn de bezwaren te bespreken, welke de bemaking van zulk een gerangone specht tegen hem te voeren moest na zijk Japan. De admiraal deed het voorstel hem aan boord van een britsch schip te nemen, belovende hem goed te verplegen en hem niets te laten ontbreken.

De *New York Times*, die vroeger de regering aanspoorde om den oorlog tegen het Zuiden met kracht door te zetten, bevat een artikel over de laatste Pruisische operaties van het bondelager, dat zoer de aandrach ver dient, wij er uit blijkt dat de hoop voor het Noorden geheel vervlogen is. De zoner verlogt, zegt het blad, dat de ons in het bezit zou hebben gesteld van de hoofstad der rebellen, is alternoodlottigst afgeleopen. Hoe wij het ook pogen te verbloemen, de legere der Unie zijn herhaaktelijk op schandelijke en afschende wijze geslagen. Na dit door feiten te hebben gestaand, vervolgt het *New Yorks*ke blad aldus; Het resultaat is de eenige toets voor militaire bekwaamheid. Het overwinvend leger is het beste leger. Groot Britain heeft lees of goed gekleed, hangend of verzadigd, goed gevoerd of niet, om het even, het leger, dat zijn vijand

het veld doet ruimen, is steeds het beste. Onze troepen waren goed gekleed, goed geoefend, goed gewapend, altijd van het noodige voorzien; maar... zij zijn geslagen, en dit is voldoende om te bewijzen, dat ons leger het slechtste is. Ten slotte geeft het blad de regering de schuld van dezen toestand, en wel op grond, dat zij de generaals, die blijken van hunne onkunde hebben gegeven, niet heeft afgezet.

De *Inquirer*, een blad dat te Cincinnati in Amerika verschijnt, zegt, dat de optogt bij gelegenheid der terugkomst van den aartsbisschop dier stad uit Rome de talrijkste en indrukwekkendste was, welke men er ooit gezien had.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 21 Sept. Naar men weet is er reeds lang sprake geweest van eene verandertoonstelling, welke alhier in 1865 zou worden gehouden. Thans vernemen men dat de zaak zoover gevorderd is, dat de minister van handel al de Kamers van Koophandel in het rijk desveer heeft bevestigd.

De *Presse* meldt, dat de verandering van de toestand der Italiaansche aangelegenheden te wachten is. De Turijn en te Biarritz maakt men toebereidselen voor grote politieke hervormingen. Ratazzi en prins Napoleon staan in het centrum der operaties en Lagueronniere en Ricasoli aan de eerste vleugels. Prins Napoleon begeeft zich naar Parijs om de onderhandelingen met Viktor Emmanuel te Napels eindelijk tot eene beslissing te brengen. Schikt Viktor Emmanuel zich in de bekende verkleining van zijn gebied, althit zal dit nog eenigen tijd geheim gehouden worden. Maar Ratazzi blijft minister en hieraan zou, men den loop der gebeurtenissen kunnen afmeten. Ratazzi zal het parlement binnentreden en laten verklaren dat de pauselijke onderdanen het italiaansche burgerrecht verkregen hebben en hunne afgevaardigden in het italiaansche parlement kunnen zenden. Met dit denkbeeld zou men zich te Parijs vereenigen; doch even als Ratazzi zou ook graaf Persigny minister blijven om de verkiezing van gedeputeerden eene overwegende richting tegen de verandert magt van den Paus te geven. Weigert echter Viktor Emmanuel in het voorstel van Frankrijk te treden, al dan zijn Ratazzi en tevens Napoleon geslagen en Ricasoli en Lagueronniere treden op. Het parlement te Turijn wordt ook dan bijengeroepen en genoemde met betrekkelijk de pauselijke onderdanen in het leven te brengen. Maar in de eerste plaats zal een eene ministerie te Turijn vormen; er zal een breuk tusschen Parijs en Turijn ontstaan en het programma van *La France* verwezenlijkt kunnen worden.

Voor eenige dagen is in het dorp Kattinbrunn nabij Presburg een hevige brand uitgebarsten, waardoor op slechts enkele na de 80 wohnagen, waaruit het dorp bestond, in de asch zijn gelegd. Een massie moet in de vlammen zijn omgekomen, terwyl de geringe kinderen worden vermist. De bewoners verdenken een gewoone beambte aan den spoorweg van den brand gesticht te hebben, en wilden hem in de vlammen werpen; hij werd echter door de gewapende magt uit Presburg toegesnist, uit de handen der wroegde bewoners gered en in handen der justitie overgeleerd.

Volgens een korrespondentie zou de verantwoordelijkheid der nederlaag van de Montenegro's op den heer Petcovitch den russischen konsul te Ragusa, neerkomen, die prins Nicolas tot den oorlog aangespoord, en de bevolking met hersenschimmen zou gewild hebben.

De *Oaas* van Krakau beheelt het adres van den poolischen adel, welk tot de inlichtensneming van den graaf Zamolski heeft aanleiding gegeven. Daaruit leest men dat de adressanten hun medewerking niet weigeren aan de vorming van nieuwe instellingen, maar verklaren dat de tot hiertoe gebezigde maatregelen de bevolkingen tot zulk een graad van ongewondenheid hebben gebragt, welke noch de militaire magt noch speciale rechtbanken, gerezenen veranderingen en schaven niet kunnen onderdrukken, maar daarentegen de hatie tot heden aansporde, die even noodlotig voor de geregeerden als de heerschers zouden zijn. Wilders dat de Polen het goevernement niet kunnen onderstaan dan wanneer het russisch is.

BERLIN, 23 Sept. Men had verwacht dat heden de beraadslagingen in het Ivis der afgevaardigden zouden aanloopen, doch dit is niet gefakt. De stemming zal eerst morgen kunnen plaats hebben. De spanning blijft nog even groot en de geruchten die in omloop zijn over eene wijziging in het ministerie loopen zeer uiteen. Al gemeen geloof men echter dat de heer von Bismarck Schönhausen minister-president zal worden. Hij heeft gisteren middag weder eene audentie bij den Koning gehad. Het wordt thans als zeker gemeld dat graaf Berfstorff zijn ontslag heeft ingediend, en men zegt reeds dat hij als gezant naar Londen zal gaan. De minister von Holzbrück heeft een beroerte gekregen, volgens sommige van schrik over den loop der politieke aangelegenheden; hij is niet buiten gevaar.

